

TELEGRAFUL ROMÂNULUI.

Telegraful este Duminică și Joi la fiecare două săptămâni cu adănsul Foisiorilor. — Prețul meritației se face în Sabii la expeditorii foiei, prafu la 3 r. poște cu bani gata prin scrisori francate, adresate către expeditorii. Prețurile prenumeratelor pentru Sabii este pe anu 7 fl. v. a. ar pe o jumătate de anu 3 fl. 50. Pen-

Nr. 13.

ANULU XXIV.

Sabiiu 12/24 Februarie 1876.

tru celelalte părți ale Transilvaniei și pentru provinciile din Monarchia pe unu anu 8 fl. iera pe o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru prime, și tieri streine pe anu 12 1/2, anu 6 fl. Inseratele se platesc pentru întâia ora cu 7 cr. sirulu, pentru a doua ora cu 5 1/2, cr. și pentru a treia repetire cu 3 1/2, cr. v. a.

Cestiunea vamale.

(Urmare.)

Asertul reprezentanților Ungariei e foarte basat: ca adeca vistierii statului dăgaru perde mai multe milioane din dăgaru de consumu și din veniturile monopolurilor, prin aceea ca fiindu teritoriul vamale comunu se transportă din provinciile de preste Lait'a cantități însemnate de bere, zacharu, sare și tutunu, în Ungaria și consumatorii ungureni platesc dăgaru de consumu și venitele de monopolu vistieriei statului de preste Lait'a; de ore-ce dările aceste se tragu dela începutu dela producători, aceștia apoi le încarcă pre consumatori.

Pre câtu înse e de basatu asertul acest'a si pre câtu e de adeveratu de o parte, ca Ungaria în urm'a calamității economice menționate, suferă o dauna foarte însemnată, într'atât'a e de alta parte neadmissibilu concludulu, ca dora s'aru delatură calamitatea acest'a prin separarea teritoriului Ungariei.

În casulu acest'a din urma Ungariei, ce e dreptu, fiindu unu teritoriu vamalu separat si de sine statatoriu, aru putea urm'a o politica dupa placu, în cestiunile de vama si de comerciu. Resultatul practic alu politiceii acesteia, neaternat'ia înse, nu aru fi deocamdata altulu, decâtu ca s'aru castigă venituri mai mari, pentru vistierii statului, dar' iera totu numai pre cont'a indigeniloru.

Căci, ce aru face reprezentanții Ungariei, în casulu cându aru avea teritoriu vamalu separat, alt'a; decâtu aru pune vâmi grele asupr'a articliloru, ce se împorță din provinciile de preste Lait'a. Urmarea apoi aru fi, ca articlii acest'ia importandu-se totusi, s'aru urcă cu atât'a în pretiu, cu câtu aru trebuî sa solvescă importatorii vam'a. De importatu înse totusi s'aru importă, fiindca la noi nu se producă s'eu de locu, s'eu apoi într'o cantitate nesuficientă, si astfel noi indigenii, amu fi siliti să cumpărăm articlii respectivi, într'unu pretiu mai urcatu. Vistierii statului aru castigă dela importu vam'a; înse nici acest'a nu aru incasa-o, dela nemții producători, ci totu numai dela noi consumatorii.

Astufeliu deci visterii statului, si aru formă ce e dreptu, unu isvoru nou de venitu; venitul acest'a înse numai la aparintia si imediatu l'aru trage dela producătorii nemti, mediatu si faptice înse dela noi insine. —

Alt'a aru fi cându la noi insusi, s'aru produce articlii cu care ne inundă nemții, într'o cantitate celu puțin aprosimativu corespundetore recerintiei de consumtiune. Atunci noi ne-amu indetuli recerintiele noastre cu produse proprii; si nemții aru trebuî sa-si caute alte piețe pentru produsele lor. —

Dar' în casulu acest'a nici ca aru mai fi de lipsa, nici chiaru vam'a aparatore; fiindu-ca spesele transportului insusi, i-aru scote pre nemti din concurenția.

La noi înse productiunea, si în deosebi productiunea în mase mari si prin fabrici, carea singura se pôte rentă în diu'a de astadi, — se afla înca, putemu dice, în lăganu; ea până ce nu-si va luă de totu altu aventu nu va puté sustiené concurenția din afara, întrebuintezese spre ocrotirea ei, din partea statului ori-ce vama

ocrotitoare rationabile. Vam'a ocrotitoare înse se pôte aplică ier' numai în o atare mesura; încâtu de o parte e neaperatu de lipsa, pentru înaintarea productiunei, de alt'a apoi ea se pôte suportă usioru din partea consumenților si în fine nu formedia monopolu pentru producătorii interni.

Din cele premise se vede, ca între giurstarile în care ne aflăm noi, introducerea vâmlor de importu, nu aru fi mijloculu potrivit spre înmulțirea veniturilor statului. Multu mai ratiunali si mai corespundetoriu deci aru fi, că puterea statului sa-si puna tota influența sa si sa-si dea chiaru si ajutoriulu seu, spre a înființa si a înaintă toti ramii de productiune în intrulu țierei. Căci atunci si-aru trage venitele sele despre productiunea proprie. Si e multu mai usioru a dispune asupr'a unei paseri ce o ai amana; decâtu a unei ce se afla înca pre gardu. (Va urmă)

Revis'a politica

Presidentulu casei magnatiloru dela senatulul imperialu alu Austriei, principele Auer sperg dedică la 17 Fauru multu regretatulu patriotu alu Ungariei Fr. Deák unu cuventu de simpatia aducere aminte. Senatulul imperialu, dise presidentulu între altele, participandu prin reprezentanții sei la actulu funebru si-a exprimat mai întâiu condolenti'a pentru pierderea ce a suferitu Ungaria, dăra în acela'si tempu si o manifestatiune, ca în ce necsu intimu se afla interesele ambelor jumetăți a imperiului si câtu de durerosa este pierderea nu numai în Ungaria, ci si în totu imperiulu. *Reposatul barbatu de statu a fostu celu mai bunu fiu alu Ungariei si amiculu Austriei.*

Istori'a va aretă cu imparțialitate meritele lui de o însemnatate, cum nu o prea vedem în vieti'a unui muritoriu si i va pastră nemurirea; dăra si generatiunea actuală are dreptulu si datorinti'a sânta se pronuncie, ca caracterulu reposatulu i se cuvine deplin'a stima si cele mai mari onoruri. Deák a fostu însufletitu de patriotismu, care se pôte precisă în scurte cuvinte asiă: *pentru patria totu, ér' pentru sine însusi numai ce e mai necesariu*; deci sa pronuncie si acest'a înalta casa, ca participa la doliulu ce l'a provocatu mórtea lui Deák si ca va recunosce totu-déun'a nesuinti'a patriotica, în care reposatul a fostu unu modelu de lauda.

Nu este ore acest'a si o captatio benevolentiae fatia de cerbicosii ministri unguresci, cari se astépta togm'a acum la Vien'a la pertractările de complanare?

În politic'a interna aparatele legislative, parlamentele, continua activitatea lor regulată.

Atentiunea publiculu e îndreptată spre părțile orientali, unde, după asigurarea oficiosilor lucrurile au venit acum în alvi'a lor naturale. Sultanulu face pregatiri seriose celu puțin la aparentia pentru a introduce reformele în provinciile rescutate. Cu toate aceste spiritele sunt nelinistite, se pare, ca pericolulu unei conflagratiuni înca nu e delaturatu si până se mai vede câte unu nouu greu pre orizontu tempestatea e posibilă si probabilă. Lumea s'a dedatu a nu mai pune pretiu asiă mare pe asigurări diplomatice.

Serbi'a, care se crede chiamată la unu rol gloriosu în luptele slaviloru de sudu, e înca totu agitata, cris'a ministeriale dureza, principele Milanu nu este aplecatu a admite de nou cabinetulu Ristici. Dealtmintrea dispusetiunea generale e de asiă, încâtu principele va fi constrinsu de forti'a impregiurărilor sa admita si unu cabinetu Ristici.

Din partea Serbiei — scrie unu corespondentu lui „Kelet népe” — a fostu recercatu unu reprezentante alu marilor puteri sa întrevina la Pórt'a pentru unele concessiuni pre cale de pace, în favorulu Serbiei, în deosebi Pórt'a sa cedeze Serbiei Zworniculu micu si unele cercuri bosnice. Guvernulu turcescu încunoscintiatu de acé'sta dorinti'a a cerutu o formulare mai precisă a acestor pretensiuni si se pare probabilu, ca aceste negocieri ascunse voru avé unu resultatu. Angli'a s'aru bucură de unu succesu în directiunea acé'sta, căci, după cum crede ea, prin acestu resultatu se va împedecă ori-ce interventiu atatu din partea Turciei câtu si a altor puteri.

Nesuintiile sfortiate ce le facu guvernulu serbescu pentru a încheiă o aliantia cu Roman'i'a, nu au obținutu nice unu resultatu.

Principele Carolu nu are simpatii mari pentru fratele seu de pre tronulu serbescu. În cercurile oficiali se pôte observă ore care iritatiune contr'a Romaniei.

S'au facutu unele încercări si cu Greci'a, dăra propunerile de aliantia au fostu inteminate si în Aten'a cu recéla.

Serbiu din Ungari'a — scrie unu corespondentu din Neoplanta lui „Kelet népe” — stau astadi într'o comunicatiune mai mare cu serbiu dincolo de Sav'a. Midilocitoriulu acesteia comunicatiuni e profesorulu din Belgradu Vilkovicu, care are unu frate advocatu în Esseg. Unu amicu intinu alu acestui advocatu e cunoscutulu Suboticiu, care prin mijlocirea femeii sele aduna bani pentru insurgentii din Erzegovin'a. Se vorbesce, ca serbiu din Ungari'a voru organiză si unu corpu de voluntari, care va fi avangard'a armatei serbesci în resbelulu ce va prorumpe la primavéra.

Cestiunea orientale nu încéta a preocupă în continuu spiritele. În deosebi publicistic'a o discuta din diferite puncte de vedere.

Dintre câte se vorbesce despre cestiunea acé'sta nu putemu trece cu vederea parerea foiei franceze „Journal Des débats.” Fói'a acé'sta e de parere ca reformele în Turci'a proiectate de puteri, numai prin ajutoriulu interventiei se voru puté pune în lucrare.

Trebuie înse sa deosebim — dice John Lemoine — în cestiunea de fatia între religiune libera si libertate religiunara, ceea ce, precum se vede, se camu scapa din vedere. Libertatea cultulu divinulu este în Turci'a mai mare decâtu în ori care alta tiéra mai înaintată în cultur'a din Europ'a. Musulmanii nu se amesteca în religiozitatea strainiloru, ei o ignoréza pre cea din urma si o urescu si nu se intereséza de ea. Ceea ce nu voru ei sa concéda creștiniloru este, egal'a îndreptatire înaintea legi si acé'sta din unu simplu motivu, pentru-ca ei se privescu astadi de învingatori si pre creștini de învinsii si supusii lor.

Aparitiunea acé'sta fatală si înradăcinată aduncu în relatiunile turcesci nimicesce toate încercările de reforme; egalizarea raselor în Turci'a este asiă dăra preste putintia.

Cându amu veni în pusetiune de a stă numai unu minutu sub unu turbanu, ne aru escită turbanulu cu totulu alte pareri filosofice. Sultanulu, care dă libertate tuturor culturiloru, nu va fi putienu surprinsu vedindu-se provocatu la tolerantia religiósă, de guverne, cari la ei acasa tramitu pre episcopi în închisóre si la Siberi'a. — Nefericitulu padisiahu înse nu se afla în pusetiune de a eser-cită represalii si asiă forte usioru va concede toate câte numai se va pre-tinde sa concéda. A trecutulu er'a fatalismulu si a cugetărilor la cultulu sensualu. Sultanulu dórme si nu mai scie ce se întempla în lume. Unii turci vechi, legitimisti de ai Coranulu, pôte ca voru murmură, pôte ca se voru si încercă sa atitie poporulu. Sultanulu înse a ordonat venirea a patru năi ferate, care s'au asiediatu în fati'a palatulu. Si în Angli'a sunt unii turci vechi, între cari credinciosi de ai lui Pitt si Palmerston, cari-si presara cenusia pre capu, vedindu ca regimulu lor se abate dela dogmele cele vechi. Acestor'a înse li se închidu gurile cu onerosulu cuventu: „insolventu!”, toc-m'a că si cându s'aru dice despre o fata de maritatu: ea n'are nimic'a.

Dealtmintrea sultanulu i-aru fi usioru a responde evitându la pretensiunile Europei, elu a mai promis de multu toate reformele cerute dela densulu, prin urmăre a recunoscutu justificarea tuturor gravaminelor aduse contr'a lui. Din nefericire nu sta în puterea lui de a-si pune în lucrare programele sele si de aceea Europ'a se va vedé nevoita a concéde punerea în lucrare a programelor de reforme unei interventiu. Părțile tractante au de gându a nu se multami numai cu promisiuni góle, ci a pretinde ca sultanulu sa-si dea cuventulu în scrisu. Înarmate cu acestu obligamentu sa póta apoi tiené pre Turci'a în corda si sa o constringă a-si impliní cuventulu datu. Din nefericire înse este forte justificata îngir-girea ca Turci'a este mai insolventa în privinti'a politica decâtu în privintia financiare si ca ea va corespunde obligamintelor luete asuprasi numai pre jumătate adeca, numai pre hărthia. De aceea nu se pôte negă ca pasulu facutu de către Austri'a, în numele celoru trei imperii — oficialu recunoscutu de către celelalte trei poteri europene însemnéza o adeverata interventiu, a cărei sferisitu va fi supunerea imperiului osmaniloru la o noua operatiune anatomica.

Conventiunea comercială cu Roman'i'a în diurnalele din Bucuresci.

Este cunoscutu ca conventiunea comercială cu Roman'i'a, votată în ambe casele parlamentulu ungurescu, a datu de mari si multi obstaculi în comisiunile senatulu imperialu. Ministeriulu din Vien'a, interesatu de votarea acestei conventiuni de siguru din consideratiuni politice, a facutu totu ce a pututu pentru de a castigă pre senatulu imperialu pentru conventiune. Din care motive s'au exprimat unele co-

missiuni ca ele nu privescu in conventiunea din cestiune ce-va mai multu decât ceca ce se cuprinde in cadrulu tratatelor de mainainte cu turcii, nu scimu; vedemu inse pre ministru aderandu la acésta parere asemenea din motive pentru noi neintielese. Manifestarea acésta in comisiuni au datu ansa la urmatórea discussiune intre „Romanulu“ si „Press'a“ ambe din Bucuresci

Eata ce dice „Romanulu“:

Organulu dlui Boerescu, care atât'a tempu radicasé pãna la ceriu conventiunea austro-romãna, demonstrandu mai cu deosebire ca prin acestu actu se consacra deplin'a nãstra suveranitate, ca prin tr'ensulu ni se recunósce unu dreptu pe care ni-lu contestase Turci'a, n'a mai disu nici unu cuventu, din diu'a cându telegrafulu ne aduse la cunoscintia cele petrecute in sectiunile camerei austriace si declararea categorica a ministrului de comerci, ca „guvernulu n'a renunçiatu nici odata la dreptulu (?) de a aplicã Romaniei tratatele Austriei cu Pórt'a.“

Acésta tacere nu pledéza póte tocmai contr'a organulu dlui Boerescu; inse dela densulu, care facuse atât'a svonu cu cestiunea suveranitatii Romaniei; dela densulu, care atât'a tempu batuse resboiu cu Turci'a, pretindendu ca acésta ne contesta suveranitatea, pre cându Austri'a ni o recunósce si ni o consacra; dela densulu, care facea parada de unu zelu atât'a ardietoriu pentru drepturile suverane ale Romaniei, trebuia sa se astepte cine-va la mai multu decât la o tacere absoluta in fati'a izbirei data drepturilor si demnitãtii nãstre nationale; catã sa se astepte la o protestare energica.

Se va ripostã póte ca contestarea drepturilor nãstre suverane nu s'a facutu la Vien'a in siedintia publica; ea nu este inca inscrisa in procesele verbale ale camerei, nu este oficiala.

Deplorabilu subterfugiu! Dar' mai multu decât in nise procese verbale ce se cetescu numai in Austri'a, óre Europ'a intréga n'a fostu inscinita prin telegrafu ca in sectiunile camerei austriace, deputati si guvern s'au unitu a declarã ca Romani'a este aprópe o simpla provincie turcésca, si ca tratatele incheiate cu Pórt'a au fostu, sunt si voru fi aplicabile Romaniei? Dusmanós'a izbire in suveranitatea nãstra, nu ni-a fostu dara data de Austri'a in fati'a lunei întregi?

A tacea cându primimu o asemenea lovitura, nãua ni se pare ca aru fi se facemu cá acelu lasiu si nerusinat din comedie, care primindu o palma, întrebã cu nepasare: „cine a primitu o palma?“

La aceste replica „Press'a“:

„Romanulu“ de astadi crede ca a triumfat minunatu contr'a nãstra, fiindu-ca nu amu respunsu nimicu séu nu amu vorbitu despre o telegrama prin care se dicea ca in comisiunea Camerei din Vien'a s'aru fi vorbitu despre tratatul nostru de comerci, in cutare sensu, si ca ministrulu imperiului aru fi aderatu la acele vorbe.

Vomu vorbi numai atunci cându se va votã acestu actu; si inca putemu adaogã, ca vomu vorbi mai alesu cându vomu vedé cum ni se presinta la ratificare.

Istetii critici dela „Romanulu“ au uitatu, se vede, ca unu tractatu séu conventiune intre dóue natiuni, este unu contractu; si ca numai clausele ce sunt coprinse in actu, numai dispositiunile consimtite de ambele pãrti contractante sunt obligatorii. Au mai uitatu multu doctii parlamentari ca in fia-care statu, in Camerele sele, se vorbesce de unu tractatu cum întielege fia-care oratoru. Nu discutunile Camerelor constituiescu corpulu tractatului, nici partea sea obligatoria,

ci stipulatiunile, mai repetãmu, care au fostu consimtite de ambele pãrti. Pãna cându dara nu vomu vedea cu ce stipulatiuni ni se presinta tractatulu nostru comercialu cu Austro-Ungari'a, spre a se ratificã, nu avemu nimicu a dice, ci numai a asteptã.

Pãna atunci inse sa ne mai permita marii patrioti, bá si nationalii dela „Romanulu“, a le repetã — spre marea lor ciuda si pizma — ca acestu tractatu este celu mai mare actu de suveranitate ce tiér'a a facutu de mai multi secolu; ca acestu actu este o garantia, in faptu, despre nationalitatea si fitoriulu Romaniei; ca elu va constitui etern'a gloria si onóre acelor ce lau incheiatu; ca elu deschide Romaniei o nãua si mare era de prosperitate si progresu economic!

Sa mai adaogãmu inca ca noi credemu ca guvernulu austro-ungaru va continuã a avé aceleasi bune relatii cu guvernulu român, ca va fi consecuentu cu totu ce a facutu in trecutu spre a a se incheiã acestu tractatu; si ca nu va face, la epoc'a ratificãrei, nimicu si nu va aridicã nici o cerere, care aru constitui o lovire in autonomi'a si suveranitatea tieiei nãstre, si care aru face ratificarea imposibila.

Amu reprodustu, dice „Pr.“ in nr. preced. óre-care aprecieri ce a provocatu in pres'a européna creditulu cerutu de d. generalu Florescu, ministru de resbelu, pentru aprovizionarea armatei cu munitiuni. Acelu creditu, redus de Camera la 4 milliõne, amu aratatu ca erã votatu in mare parte inca din anul trecutu si ca nu are semnificarea alarmanta ce s'au incercatu a-i dá unele diare si corespondintie. Alte organe inse mai bine informate si mai juditiõe au consideratu lucrulu cum este fãra esagerare.

Eata cum se exprima si oficiós'a „l'Italie“ asupr'a acestui faptu:

„A'si fi negresitu unulu din cei mai din urma care sa incuragiez in tr'unu micu statu amorulu propriu, totu-déun'a asiã de costatoriu, care consista in a face etalagiu cu fortiele militare; dara trebuie sa recunóschemu ca situatiunea Romaniei in acestu momentu ii face o necesitate si o datorie de a fi gat'a la ori-ce impregiurare si de a putea la trebuintia sa-si apere hotarele. Romani'a póte, la unu momentu datu, sa dispune de celu putienu 60,000 de ómeni de trupe regulate care nu aru fi unu contingentu de despretiuitu pentru aliatii ei, si se scie ca numai cooperatiunea sea activa i-aru dá dreptu sa vorbésca, cându s'aru regulã in urma conturile. Acésta e opini'a tuturor bunilor cetatieni, si tocmai de aceea si Camer'a romãna nu s'a indoiu a se aclame cu unanimitate acésta necesitate onerósã, dara necesaria.“

Epistole dela tiéra.

(contin. din nr. 11.)

Junimea preste totu, dara mai cu séma cea studiata este viitoriulu natiunei. Acésta este unu adeveru necontestabilu. Cum va fi junimea crescuta asiã va trebui sa fia si viitoriulu natiunei, in care se afla junimea. A vorbi dara despre dens'a este lucru fôrte delicatu, pentru-ca dupa parearea mea este unu lucru fôrte greu a-ti fece o judecata drépta despre dens'a.

Fiindu-ca eu amu in vedere numai junimea studiata me voui margini numai prelãnga o paralela intre cea de acum si intre cea dinainte de 1848.

La pasulu celu diutãiu dà judecatoriulu de greutãti. Va trebui dara sa me orientezu dupa rezultate. Resultatele ne arata ca atunci junii cari studiãu aveau o perspectiva fôrte re-

strinsa. Cá romãni nu puteau imbratisiã alte cariere decât bisericesci si scolare; mai tardiu si carier'a advocatiale. Sciintiele reali nu aveau nici o trecere, pentru ca tóta viétia sociale-economica erã o letargia; ea nu avé nici unu indemn nu nici pentru tehnica nici pentru agricultura, nici pentru unu altu ramu din sciintiele esacte. Dar si sciintiele ce aveau óre-care trecere erau tratate astfeliu încãtu cu câtu invétia cineva mai multu séu, cu câtu petrecea cineva mai multu la studi, cu atât'a sciea mai putienu. Cine sciã mai bine recitã intr'o latinia stricata si plina de erori gramaticali, erã mai „prestantu“, mai „escellentu“ mai „eminentu“, celu putienu in scóla. Ei! dara vei dice: cu tôte aceste acei cu cunoscintiele putiene in tempulu celu criticu au fostu patrioti buni si natiunalisti infacarat si au remasu pãna la caruntetiele lor.

Si se vedi, aici amu ajunsu la unu punctu fôrte dificilu. Aici aru trebui sa fiu celu mai bunu istoricu, celu mai bunu diplomatu si celu mai ageru si genialu criticu, cá sa nu cadu in vre-o eróre, fia istorica, adeca spre a reasumã sinceru intemplãrile din anii 1848 si 49, fia diplomatica, cá sa afli deca procederea natiunaliloru nostri a fostu fãra nici o eróre politica si unica carea sa ne fia pututu duce la scopu. Déca me voui tiené si aici de ceea ce mi-amu propusu, adeca a judecã dupa rezultate, apoi rezultatele de unu patrariu de seculu ne arata ca sporiulu politicu ce l'amu facutu cu urmarea nãstra politica nu e tocma imbucuratoriu. Astadi suntemu mai acolo unde amu fostu mainainte.

Mi se pare inse ca me pré departezu dela propusulu meu. Eu nu vreau sa facu critice politice nãstre din trecutu, si nici sa criticu pre barbatii politici si de aceea dicu, ca déca pre lãnga cunoscintiele cele putiene ce le dá pre atunci scólele din patri'a nãstra junimei, ea totusi a imbratisiatu cu caldura caus'a natiunei sele asiã dupa cum a priceputu, avemu de a multamã spiritulu de atunci, care predominã inimele in tôte popórele din giurulu nostru si din departare.

Eu cugetu ca in cele premisse ti amu datu materialu destulu spre ati aprinde gândirea sa cugeti, si tu si cu tine multi altii, ce aru fi de facutu cá junimea sa fia totu-déun'a aceea ce a fostu la 1848—49: interesata si inca tare interesata de lipsele si trebuintiele poporului, din a càrui sinu s'a nascutu.

Cãtu atinge scóla, ea astadi dà o multime de cunoscintie folositorie junimei. Acésta de si are sa se lupte astadi cu multu mai multe greutãti, le invinge mai numai cu acelesi mijlóc, uneori cu mai putiene, cá junimea cea dinainte de 1848. Recompensa acestoru trude si ostenele nu e cu multu mai mare. Trebuie sa admire omulu abnegatiune si sacrificiu pentru nise posturi, cari socotite materialicesce nu intorc tineriloru nici procentele. Noi vedemu cu totii câtu de cu anevoia ajungu individii pregatiti in functiuni si câtu de anevoia inaintéza in ele. Apoi sa asteptãmu cá sa se faca toti advocati si preoti aru fi o asteptare, carea in fine nici ea nu recompenséza multu.

Sa fiu bine întielesu cându vorbescu de recompensa. Eu nu o întielegu in arangiãri de locuintie a la prince du cote d'or, nici in metasarii pentru fiitórele dómne etc., ci intr'unu traiu cu atât'a comoditate încãtu sa póta traí cineva corespundietoriu stãrei sele si sa póta sa-si inmuliésca si capitalulu spiritualu celu câstiga pre bancele scólei si ale facultãtilor.

Punu mare pondu pre recompensa, cáci, ori si cum, déca nu este ea unu motoru, este unu stimulu, care întiegtiene foculu sacru, spriginescu motorulu' carele trebuie sa fia natiunalis-

mulu si patriotismulu. Numai in modulu acest'a putemu asteptã unu sporiu comunu alu natiunalitatii nãstre; altcum tôte ostenelele sunt periclitãte a se cufundã in namolulu, séu alu materialismului seu alu saraciei spirituale si materiale.

Temerea ce amu esprimat'o nu e cu totulu fãra temeiu. Aruncati odata privirea preste barbatii nostri esiti din tinerimea dinainte de 1848 si purtati de óre-care norocu, ajunsu la stãri sociale considerabile si dieu vei gasi intre ei destui si de acei'a, cari de multu au disu adio la tôte si si cauta numai de scumpulu eu alu lor. *Exemplu trahunt*, se dice óre unde in càrtile cele latine, si asiã se póte intemplã ca puterea cea mare a imitatiunei sa gasésca multi imitatori. Desvoltatu simtiulu acest'a, mi e téma, ca intre impregiurãri critice, fia glasulu natiunalitatii si alu patriotismului câtu de tare, nu-lu voru audí multi si nu voru voi sa-lu auda.

Ce trebuie dara sa facemu cá sa evitãmu, déca esista unde va, reulu? Sa cautãmu pentru junimea nãstra o recompensa, carea in nici intr'unu casu sa nu i pota lipsi. Recompens'a cea mai sigura inse este *simtiulu morali*. Acésta desvoltatu in junime da peptu cu tôte necasurile, invinge tôte difcultãtile si sustiene foculu sacru alu sciintiei necontentitu si foculu sacru alu natiunalismului si patriotismului puru precum lu pretinde evangeliulu lui Chsu.

Astfeliu nu amu avé temeri pentru viitoriulu nostru. Diferintiele, care se ivescu astadi ici coala pentru *plapoma*, aru disparé cu totulu si aru face locu cestiuniloru de principie pre terenurile sciintiei, cari aducu lamuriri de spirite si folóse nepretuite; dara nu ca astadi ridiculositãti, de care trebuie sa ne fia sfiala inaintea poporului nostru si in inaintea strainilor.

Eruditulu patriotu, d. I. Fetu, scrie unu articulu vrednicu de tóta laud'a de càtra totu romãnulu din ori ce parte a Romaniei libere câtu si acelei cotropite, intitulatu „Scólele romãno-macedonene“, pre care 'lu da publicistiloru romãni spre studiu, desvoltare si publicitate.

Grabindu-ne a publicã si noi acestu articulu, 'lu recomandãmu mai cu séma Inaltu Prea Sãntiei Sele paritelui Mitropolitu primatu alu Romaniei, domnului ministru alu cultelor si instructiunei publice, si domnului ministru alu justitiei.

Nu suntemu la indoiala, ca toti publicistii romãni, fãra osebite, voru apretuiã acestu articulu dictatu de inima de romãnu unui publicistu eminentu, cu talentu si eruditune.

„Trompet'a Carpatiloru“, care a imbratisiatu acésta sacra cauza nati-onala de cându este ea, precum a facut'o si jurnalulu „Buciumulu“ dela inceputulu seu, se grabasce a trece in colónele sele acestu documentu, care póte servi de basa tutuloru acelor'a, cari se intereséza de sãrt'a romãnilor din Macedoni'a, din Epiru si Thesali'a, cum si de a tutuloru acelor romãni, pre cari 'i desparte Dunarea de Romani'a libera.

Tempulu este mai proplice de câtu ori cându, confrati romãni in publicitate, cá sa se agite din tôte pãrtile acésta mare cestiune nationala, si sperãmu, ca ómenii nostri de statu, stimulat si de talentele d-vóstre patriotice, voru chibzui spre cele de folosu acestoru frati ai nostri si romanismului întregu!

Scólele romãno-macedonene.

Cine si de unde vinu romãni-macedoneni? Nu ne vomu propune a tratã aci acésta cestiune; e numai atât'a, ca ei au fostu, sunt si voru fi latini in tóta puterea cuventului, in limba, datini, moravuri, credintie si aspiratiuni. Nu vomu face istoriculu vietiei lor dela colonisare si pãna

acum; vomu spune numai ca, dupa caderea imperiului bizantin, cu care ei au avut a se lupta victorios de mai multe ori; ca dupa disolvarea imperiului romano-bulgaru alu asaniloru, romanii transdanubieni, urmându esemplu fratoru de dincóce, au avut intelegiunea de a câstiga amicitia Portiei otomane, in schimbulu unui tributu anuale, care este mai multu unu omagiu de vasalitate, de câtu unu tributu de servitute. Cu acestu pretiu ei au ramas scutiti de amesteculu turciloru, si nici odata n'au cunoscutu ce vrea sa dica asupritoriu séu dajdieriu alu stapânirei. Guvernati in catunele si satele lor prin unu consiliu de betrani intelegi, ei au vietuitu suptu legi totu asiá de simple, cá si in timpurile patriarchiloru: liberi in cultulu lor, liberi in familielu lor, au trecut prin tóte f.rtunele ce au sguudit de atâtea ori Orientulu pâna la epoc'a revolutiunei din 1821. Atunci, cedându unui simtiementu umanitariu si religiosu, au contribuitu puternicu la triumfulu causei elene cu banii si sângele lor.

Lumea civilisata a admiratu marile fapte ale Greciloru moderni, cari le-au adusu independintia tiei lor, fâra a sci, ca poporul pacinicu alu romaniloru-macedoneni si tesalieni a coperatu fôrte multu spre regenerarea Greciei. Astadi se scie însa, ca romanii de preste Dunare au ajutatú acésta lupta cu cei întâiu barbati politici si ostasi nascuti din sânge românesc, precum: Coleti, fostu ministru si diplomatu alu Greciei; Vlahopolu, fostu ministru de resbelu; Colocotroni, unulu din primii resboinici ai liberarei; colonelulu Caraiscachi Nichit'a, supranumitu Turco-fagulu; colonelulu Peraos, Macrianu, generalu de brigada; Rangu, Grizioti, Delianu, Zapu, cinci frati; Wlacho, Teodoru, Wlahav'a trei frati; Jeac'a trei frati; Iordache dela Zere; Monda Caracas, Caras, Lepiotu Tzong'a, Cazandony, Mezzovonity, Diamandy, Caratas, Hristodu Hagi Christu, Petr'a Nicot, Tziatzo, Iani Cost'a, Lazei doi frati; Bozditiei doi frati; Iani Grivenitu doi frati; Pit'a, Beid'a si alti multi; preotii Papadimas, Pap'a Cost'a si Diaco, sefi ai Tesaliei, si multi alti militari si civili.

Erá de speratu ca, a dóu'a di dupa triumfu, grecii se voru arátá recunoscatori si toleranti, macaru câtu sectorii lui Mohamed, câtra o natiune conlocuitore cu ei, in numeru de preste unu milionu, si care le facuse atât'a bine.

Fu cu totul dealtmintrea. Si in Grecia libera, si in Epiru si in Tesalia, si in Macedonia, tóte silintiele greciloru liberi ori neliberi n'au tientiú nici tientescu, dela 1828 încóce, decátu la grecisarea romaniloru si la castigarea lor pentru marea idea a elenismului. Spre a ajunge aci, au pusú mân'a pe scoli si biserici: iér' limb'a româna este persecutata si invetiatiarii români, preotii români, chiaru in comunele exclusivu române, suntu sistematicu isgoniti si inlocuti cu greci, pentru cá copiii romaniloru din fasia sa-si uite limb'a si traditiunile strabune, sa se piérda si sa devina greci in propri'a lor patria româna.

Persecutiunea ajunsé in cele de pre urma atâtú de cumplita, încátu ori-care românú voia a resistá, trebuiá a se espatriá, a trece Dunarea dincóce si aci a se pune pe lucru, pe munca, pentru cá prin sudórea fruntii se, adunendu capitaluri mari, sa le utilizeze spre paralisarea propagandei si actiunei intelectuale morale si religioase, prin care grecii amenintia a desnationalisá preste unu milionu de români.

(Va urmá.)

Sabiiu in 8 Fauru.

(Comitetulu Asociatiunei in activitate, sedintia din 15 Ianuaru 1876.)
Correspondintia despre sedintia sub-

comitetului sibianu, aparuta in Nr. 101 a „Tel. Rom.“ din 1875 a causatu — cine aru fi creditu? — o miscare literara extraordinara. Presidentulu, actuari si comitetulu societati literarie — toti si-au ascutitu penele si fia-care dupa priceperea sea a prezentatu publiculu câte unu ou literariu. Comitetulu Asociatiunei nóstre a atribuitu correspondintiei o insemnatate asiá de mare, încátu elu a aflatu de lipsa a o supune unei censure, in urm'a cárei a si anatemisat-o dimpreuna cu autorulu ei — „unu individú, ce se mai cutédia aflá in sinulu natiunei!“

Nu ne póte prinde mirare, cându comitetulu Asociatiunei in lips'a altoru afaceri se ocupa cu censurarea correspondentiloru din jurnale.

Tempurile suntú de asiá!

Inse pre lãnga aceste tempuri ciudate mai suntú si literatii nostri dela comitetu — cam ciudati in felulu lor. Ei purcedu dela aksiom'a, ca literatur'a si cultur'a se face si fâra concursulu dloru, din care cauza si pentru a nu impedecá progresulu s'au declaratú dela inceputu pentru pasivitate, devenindu astfelu in comitetulu literatiloru cea mai placuta ocupatiune unu felu de „dolce far niente“.

Nu voiescu a cercetá, ce aduce folosu mai mare literaturii si culturii nóstre activitatea séu pasivitatea literatiloru nostri dela comitetu, inse me vedu nevoitu a constatá, ca literatii nostri dela comitetu nu suntú asiá blandi cum paru a fi. Suntú momente, unde se scóla toti cá unulu si atunci activitatea e nemarginita.

Dóra cându e vorb'a de cultur'a sermanului nostru poporu?

Dóra cându e vorb'a de deslegarea unei cestii literarie sciintifice?

Nu! nu! suntú cestii cu multu mai grave si importante, care conturba pacea comitetului literatiloru. „Presidentulu! presidentulu este persecutatu si atacatu. La lucru, camaradi!“ Astfelu suna trimbitia rebelnica; si precum alérge soldatii lãnga generalulu lorú strimtoritu, asiá se situéza literatii dela comitetu in giurulu presidentului strigandu: „Piéra literatur'a si cultur'a, piéra adevêrulu si dreptatea, traiésca d. presidentu!“ Presidentulu se ridica de pre scaunu si cu glasu inaltu desfasura „pre scurtu“ unu tablou alu vietiei sele, compune o scala a simtiemintelorú sufletulu seu, incepundu cu „bucuri'a nespusa“ si sfersindu cu „desamagirea amara“, se lauda mai întâiu pre sine si apoi pe ceilalti „vechi si demni barbati“, — comitetulu asculta, primescé si se indignéza si eata oulu literaru e gat'a.

Este prea usioru explicabilu, cându literatii dela comitetu in entusiasmulu lorú si totu-déun'a gat'a a o patí pentru presidentulu lorú a primitu rolulu chorului in acestu spectacolu.

„Asertulu correspondentelu despre asternerea protocóloru ale subcomitetului este de totu neadeveratu“ dice d. presidentu.

„De totu neadeveratu!“ striga comitetulu in choru, de-si actuariulu subcomitetului declara in publicu, ca a asternutu protocólele si presidentulu marturisesce, ca le-a avutu 4 dile la sine.

„Correspondentulu a retacutu fapulu, ca protocólele subcomitetului s'au asternutu (de nou!) in 4 Ianuarie 1876, sciindu elu (correspondentulu), ca de va spune adevêrulu nu-si póte ajunge scopulu“ dice d. presidentu.

„Asiá este“ striga chorulu, „in correspondintia sea din 30 Decembre 1875 correspondentulu a retacutu fapulu, intemplatú in 4 Ian. 1876.“

„E unu neadeveru afirmatiunea correspondentului, ca actuariulu subcomitetului aru fi facutu in sedintia interesant'a impartasire, ca presidentulu Asociatiunei a transmisu protocólele asternute fâra nici o observare indereptu, dupa ce 12 dile le-a tie-

nutu la sine, e unu neadeveru fiinduca impartasirea actuariulu nu coresponde realitatiei“ dice d. presidentu.

„E unu neadeveru“ suna echoulu presidentului, de-si actuariulu declara in publicu, ca elu nu numai a facutu in sedintia aceea interesanta impartasire, ci o si sustiene de adevêrata cá basata pre realitate.

„Totu asiá de neadeveratu este asertulu correspondentelu, dupa care subcomitetulu din Sabiiu a subternutu protocólele sele comitetului in decursu de 4 ani totu-déun'a brevi manu adeca fâra comitiva,“ dice dlu presidentu.

„Totu asiá de neadeveratu“ repeta chorulu literatiloru, de-si archivulu Asociatiunei ne dovedesce, ca nu esista nici macaru unu protocoalu comitiv'a a vre-unei sedintie lunare a subcomitetului sibianu.

„Inca unu neadeveru de totu tendentiosu si seducatoriu este asertulu correspondentelu, ca partea cea mai mare a membriloru (subcomitetului) au parasitu cu indignatiune locasiurile“ dice d. presidentu si in graba prin unu escamotagiu subtilu face din „locasiuri“ „sedintia“, falsificandu astufeliu testulu originalu alu correspondentiei, si apoi continua: „de ore-ce unu membru alu subcomitetului mi-a marturisitu ca n'a parasitu sedintia cu indignatiune, se va convinge oricare bine simtitoriu ca unu membru nu face ceamai mare parte din 12 membri.“

„Asiá este! asiá este!“ striga chorulu, „correspondentulu „Tel. R.“ trebue pedepsitu. Cameradi! se facemú § 3 din procesulu verbalu si sa dâmu correspondentulu cá pedépsa de ocamdata numai profund'a nóstra indignatiune.“

„Profund'a nóstra indignatiune asup'a lui!“ resuna unisono.

Cortin'a cade.

Spectacolu s'a sfersitu. . . .

Posteritatea va privi cu mandria la procesulu verbalu din 15 Ian. 1876.

Hotaritu lucru: literatii nostri dela comitetu suntú cam ciudati in felulu lorú. O parte a acestoru „literatii“ se invertescu si pre alte tere-nuri nu numai pre a le literaturii, inse cu aceea-si abnegatiune si fiindu ca de multe ori dispunu despre pedepse mai aspre cá cele prescise in § 3 alu „procesulu verbalu“ nu ne póte prinde mirare, cându „literatii“ avendu pre unu „june“ din Sabiiu in prepusu a fi autorulu correspondentiei, au intentionatu ai detrage postulu, cá pedépsa pentru gresiéla comisa in contr'a subordinatiunei (?!). Pentru a delaturá tóte faimele si prepusurile, declarú ca eu subscrisulu, amu fostu autorulu correspondentiei, aparuta in Nr. 101 alu „Tel. Rom.“ din a. tr.

Eugeniu Brote.

Din Valea Borgoului in Fauru 1876.

(Fine)

11. Pretindemu cá comitetulu administratoriu de fondurile scolare granitieresce sa se compuna din nou si anume pre bas'a urmatóre:

a) Cá membru in comitetulu respectivu póte fi alesu ori-care individú cu renume bunu, cunoscutu de nepatatu si onestu, de natiunalitate romana si descendinte din fosti granitieri dupa tata si mama séu celu putienú dupa tata. Cei ce tragu salarie séu alte beneficé din acestea fonduri potú avea cá membri numai votu consultativu.

b). Nu potú sa fia deodata membri in comitetu tata cu fecioru frate cu frate, socru cu ginere si cumnatii in lini'a prima.

c). Comunele care concurgu la fondulu institutelorú de invetiamentu cu sume pâna la 500 fl. v. a. au dreptú de a alege unu membru, celea ce concurgu cu sume dela 500—1000 fl. doi membri si cele ce dau dela 1000 fl. v. a. in susu trei membri.

d). La alegerea membriloru sa se tiena contu de aceea impregiurare ca dóue din trei pârti a numerului totalu se fia mirenú si o a trei'a parte spirituali, de confesiunea gr. cath. si gr. or. in proportiune cu numerulu sufletelorú.

e). Membrii din comitetulu fonduriloru scol. sa se aléga analogu membriloru din universitatea districtului, adeca totu câte pe 6 ani, in care tempu diumetate se schimba prin sórte.

f). Perceptorele si controlorulu sa se aléga totu numai pre 3 ani dupa care tempu iéra potú fi realesi, déca voru documentá deplina abilitate si incredere. Ei au se fia salarisati si pentru siguritate trebue sa aiba cautiune de ajunsu.

Cá membri de comitetu participa la conclusele acestui'a numai cu votu consultativu.

g). Cá secretariu sa se aléga unu individú inteleginte cu preferintia juristu, care sa póta respunde pentru afacerile lui concrediute si sa póta totu odata in cause de dreptu inlocuí si pre fiscalulu fonduriloru. De sine se intelege ca va fi salarisatu dupa cuviintia.

12. Comitetulu fonduriloru se fia obligatu a tiené dóue sedintie generale in anu si anume in Ianuaru si Augustu. In sedintia din Ianuaru va censurá, scontrá si apoi publicá comunelorú ratiunile anului espiratu; in Augustu va votá stipendiele si salarielle, si pre lãnga acestea va resolví si alte afaceri pendinte.

O comisiune alésa de 5 din senulu comitetului va avé din tempu in tempu pre neasteptate a scontrá cas'a fonduriloru.

In genere comitetulu se va miscá numai intre marginile ce i le prescrie instrumentulu fundatiunalu, si dela aceea nu se va abate unu pasu.

Cea dintâiu afacere a noului comitetu se fia compunerea si aducerea in vietia a statutului generalu pentru manipularea averei conditionata in instrumentulu fundatiunalu cap. IV alini'a 2 si 3 care de multu a trebuitu facutu.

13. Aceloru membri, cari suntú cu locuintia afara din Naseudu se voru resolví din fondulu centralu pentru participare la sedintiele ordinari si extraordinari a comitetului diurne, si anume 2 fl. v. a. pre di.

Trasura o voru dá comunele pre cari le representa respectivii membri.

Drumulu se computa dupa departarea comunelorú de Naseudu in 1/2 si 1 di intréga.

14. Acelu membru care fâra cauza justa va absentá dela trei sedintie sa se considere cá eschisu din comitetu si presiedintele se dispuna alegere nóua in loculu celui esitu din acést'a cauza carele nu póte fi realesu.

15. Dorimú cá institutelu de invetiamentu sa fia asigurate pentru totu-déun'a de subsistintia cá se mai fimu amenintati cá pâna acum de pierderea lorú, si pentru acestu scopu pretindemu cá din averile respective venitele fonduriloru scolare sa se creeze nou fondu separatu sub numele „fondulu institutelorú de invetiamentu din alu II-lea regimentu românú de granitia din Ardealu.“ Acestu fondu va fi a se creá in unu siru de ani incepându dela 1 Ianuaru 1877 din rumperea aloru 10—20% a veniteloru anuale, cari pre totu anulú se voru adauge sistematicu pâna voru ajunge la o suma, din a cárei procente odata se voru poté acoperi tóte spesele inclusive salarielle profesoriloru si a invetiatiiloru dela aceste institutelu. Acestu fondu aru fi eschisivu proprietatea nóstra si nu s'aru poté atacá nici din partea elementelorú nero-mâne, ce dóra cu tempu aru poté preponderá in acestu tienutu, nici din partea regimului ce aru conduce mai târdiu destinele patriei nóstre.

De si unele din acestea afaceri suntú apriatu puse si in instrumentulu fundatiunalu, noi le-amu adusu si

aici pentru ca amu vedutu ca nu s'a implinitu si urmatu cum a fostu datorint'a. —

Acestea ne-au fostu si ne suntu de ocamdata motivele, ce ne-au indemnatu a ne redica cuventulu si crelemu ca amu aratatu de ajunsu tendintiele nostre. Scimu inse din capulu locului ca voru fi de acei'a, cari nu voru tiené contu de pasii nostri, si de curatele nostre intentiuni, ne voru combate si innegri cá si pâna acum'a, noi inse dechiarâmu ca vomu merge pre calea apucata si nu vomu încetá a lucrá pentru infflorirea si bunastarea institutelor nostre.

Se pôte cá impregiurările ne impedece in ajungerea scopului nostru, se pôte se intre la mijlocu între noi si tient'a noastră chiaru machinatiuni de acelor'a, cari astadi trecu de cei mai mari patrioti, si credu ca omulu se începe numai dela densi; in casulu acel'a ne vomu mângaiá cu aceea ca amu gresitu cá ómeni, numai nu pre bani, cum ne vorbesce lumea.

In fine rogâmu cu totu respectulu pre incitulu Presidiu a luá aceste dechiaratiuni ale nostre in consideratiune, a dispune cá sa se tiena contu de ele si la tempulu si loculu loru a le realisá.

Cerculu Sângeorgiului in 24 Decembre 1875.

Urméza 132 de subscrieri si 6 sigile comunale.

Sciri mai nóue.

Dupa „Budap. Correspondenz,” fostulu ministru croatu Col. Bedekovics iérasí va fi denumitu ministru.

Ministru reg. ung. de justitia a respunsu la interpelatiunea lui Trauschensfels, punendu in perspectiva o *novelá in privint'a limbiloru.*

„Wien. Abdp.” si „Polit. Cor.” reproducu not'a ministrului turcescu de esterne indreptata cátra ambasadurulu austro-ung., in care arata ca pórt'a va pune in lucrare in Bosni'a si Erzegovin'a numai decátu patru puncte din cele cinci puncte de reforme.

Alegerile pentru adunarea nationala din Franci'a au urmatoriulu rezultatu: 23 conservativi, 20 conservativi constitutiionali, 75 conservativi republicani, 25 legitimisti, 62 bonapartisti, 198 republicani, 17 radicali; mai suntu 4 alegeri in restantia si 108 alegeri restrinse. — In Ajaccio alegerea restrinsa va fi între principele Napoleon si Rouher.

Din Spani'a se scrie, ca revolutiunea carlista trage de mórte. Regele Alfonso a intratu in Tolos'a. Carlistii suntu cu totulu descuragiat; mai multi capi de ai carlistiloru au trecut in Franci'a. Fórté multi carlisti trecu in castrele regalistiloru si se supunu.

Dupa unu telegramu din Zar'a vinu sciri positive dela C o s t a j n i c a, ca insurgentii nu voru a se supune nici decum. „N. fr. Pr.” afla ca de nou s'au chiamatu 24 batal. de redifi sub arme.

Din Bucuresci se telegraféza, ca camer'a deputatiloru a votatu pentru anulu acest'a unu contingentu de 15 mii de recruti.

Varietáti.

Scire dela curte. Se dice ca cu finea lui Aprile va veni I. Sea imp. Archiducele Albrecht la Sabiiu.

Comandantele brigadei de honvedi dela Sabiiu colonelulu Stef. Szombat se stramuta in aceeași func-

tiune la Satmaru si in locui vine colonelulu Szabo dela Budapest'a.

* Sabiiu 6 Fauru 1875.

Dle Redactoru! Nu ni se alinà bine dorerea de pierderea colegului nostru Mansatu cându de odata fuseram cuprinsi de alt'a nóua.

Tocmai in diu'a, in carea comisiunea amintita in nrulu trecutulu mai susu depunea ultim'a lacrima pre mormentulu multu iubitului loru còlegu, Ioanu Menzatu, — neindurat'a mórte, nemultiamindu-se cu un'a dintre florile institutului nostru, ni rapí si pre unu alu 2-le membru alu acestui institutu, pre Ioane Micu, de asemenea clericu in an. III, carele in urm'a unui morbu indelungatu de 6 luni parasi viétia paméntesca in 1 Fauru a. c. Inmormentarea i-a fostu in 3 Fauru a. c. la carea participa afara de clerici si pedagogi si unu publicu numerosu.

Privirea tuturor, cari au participatu la acestu conductu funebru, erá tientita spre partea din dreptu a cosciugului, pentru de a poté observá pre nenorocitií lui parinti, cari din caus'a departárei cei mari, nu avura nici cea mai mica fericire, cá fatia de acel'a care li-a fostu mai dragu in viétia, bucuri'a si radiemulu loru in viitoriu, sa-si póta impliní cea din urma datorintia parintesca.

In loculu loru inse se potea observá prelânga pré on. dd. as. cons. si profesori adevératulu representante alu loru veteranulu si meritatulu inspectoru seminar. pré onor. domnu capit. in pensiune, Constantinu Stezariu, carele nici odata n'a încetatu a-si manifestá bunavointi'a si iubirea sea fatia de tinerime, de viitorulu natiunei si cu deosebire cu ocaseunea acést'a; — contribuindu nu numai cu cuventulu, ci si cu fapte la consolarea si usiurarea suferintiloru defunctului.

La mormentu cler. an. III S. Susmanu rostí unu cuventu funebru carele miscá inimile tuturor auditoriloru.

Intr'adeveru e tristu cându natiunea si biserica tocmai atunci cându aru avea mai tare lipsa de fiii devotati, pierde pre doi teneri, cari in viitoriu avé sa-i fia scutulu si aparatoriulu loru.

E tristu pentru parinti, cându se simtu necesitati a vedé zadarnicite tóte stradanile si sperantiele loru juste de a fi mângaiati la betranetiele loru de cátra fiii loru. Inse planurile lui Ddieu nu le potemu patrunde cu mintea noastră, sa ne mângaiemu cu cuvintele dreptului Iovu: Domnulu a datu, Domnulu a luat, fia numele Dlui binecuventatu, si sa dicemu: Fia-le tierin'a usióra si memori'a binecuventata!

B. Demianu,
N. Cado,
cler. II.

Esundári. Din Ungari'a vinu din mai multe párti sciri ca apele cele mari in urm'a esundárilor Dunarei, Vagului, Temesiului si riului Bega au spalatu mai multe poduri. — Astfelu de sciri sunt si dela Vien'a si dela Prag'a din Boemi'a. — Dupa unu teleg. dela Alb'a-Iuli'a la „Hr. Ztg.” gramadindu-se multa ghiatia la podulu dela Muresiu - porto, podulu fu ruptu si din caus'a acést'a comunicatiunea intrerupta.

In Cant'a a eruptu bół'a egiptica de ochi. Scólele sunt inchiise din caus'a acést'a.

Seri cu jocu, mai íntime negresitu, se urméza la d. Vasile Boerescu, in tóte Vinerile; dela inceputulu carnevalului.

In aceste seri cordialitatea ia loculu etichetelor, si multu gentil'a dómna V. Boerescu scie sa dea petrecerile fia-cárei verste, conformu gusturiloru proprii.

In aceste seri de amici íntimi se facu conversatiuni literare, conversa-

tiuni scientifice, conversatiuni artistice, pre lãnga dantiurile gratiöse, pe lãnga musica alésa; încátu serile cu jocu íntime ale dlui V. Boerescu, putemu dice ca suntu cele mai variate, in cari se potu desvoltá gratiele spiritalu alaturi cu gratiele esterióre.

Aceste seri paru o inaugurare de nóua viétia sociala la noi, in care instructivulu sa fia alaturi cu frumosulu.

Asemenea seri aru fi de doritu sa se dea de cátra mai multi din acei'a, cari potu aduná cercuri in giurulu loru, cá cerculu pre care si-lu face d. V. Boerescu.

O séra cu jocu, — care déca, aru fi avutu formalitatea decoltării rochiilor, aru fi fostu balu in tóta legea, ceea ce a provenitu din modesti'a dómnei Cantacuzino la invitatiuni, — o séra cu jocu s'a datu Mercuri'a trecuta la dn'a Grigorie Const. Cantacuzino.

Apartamentele largi, mobilarea alésa, arangiarea cu gustu, obiectele de arta si tablourile cunoscute ale dlui Grig. C. Cantacuzino, inviate acesce de cea mai alésa societate bucuresténa, de toti generali-consulii din Bucuresci, de toaletele esite abia din mânil primelor modiste din Bucuresci, faceau pre ori-ce esptu in frumsetile societátiloru sa dica: in asemenea materia Parisulu orientulu nu cedá intru nimic'a Parisulu din occidentu. Usiurint'a si gratiele in dantiuri, „polc'a mazurc'a” cátoru-va militari români, ai cároru piteni tie-neau tactulu musicei, scilpindu alaturi cu atlasulu celu albu alu pantofului, nu scimu ce obosire de crieri n'aru fi desceptatu!

Déca merulu de aur s'aru fi pus in disputa gratiiloru variate din acésta séra cu jocu a dómnei Cantacuzino, criteriulu aru fi avutu multu de lucru; esamenulu aru fi fostu fórté lungu; dara pâna in finele finelui, dupa parerea nostra, merulu l'aru fi luat dómna de Herz, nasc. princes'a Dim. Gr. Ghic'a.

Totu a fostu la perfectiune in acésta séra cu jocu data de presiedintele societátií incurágiarei artelor d. Gr. C. Cantacuzino; presidandu pretutindenea, dela inceputu pâna la sfersitu, zimbetulu si afabilitátié gratiöseí matróné dómna Gr. C. Cantacuzino. Lustruri, oglindi, tapeti si poleieli, totu ce scotu fabricele cele mai renumite, se vedu mai in tóte casele opulente ale Bucuresciloru. Pre lãnga aceste, inse obiecte de arta, tablouri apartienendu diferiloru scóle, nu se vedu prea multe nici intr'o alta casa, decátu in cas'a dlui Gr. C. Cantacuzino.

„Tr. Carp.”

Nr. I. 41/1876.

Concursu.

Devenindu vacantu postulu de notariu comunale in Vale, lãnga Saliste se escria concursu cu terminu pâna in 20 Martiu a. c. st. n.

Cu acestu postu e impreunatu unu salariu anuale de 300 fl. v. a., cuartiru liberu si 3 orgii de lemne precum si o suma aprosimativa de 60 fl. pentru diverse lucruri scripturistice.

Petiitiunile pentru obtinerea acestui postu provideute cu documentele necesarie despre studiele facute, despre pracs'a de pâna acum si despre cunoscint'a perfecta a limbei române, si déca se pôte si a altoru limbi din patria sunt a se adresá pâna la terminulu indicatu la subserisulu inspectoratu.

Sabiiu 18 Februaru 1876.

Inspectoratulu cercuale alu Salistei.

Concursu.

Pentru íntregirea parochiei gr. res. de I clasa a Lasleului românu, protopresbiteratulu Tarnavei de susu, se escrie concursu pâna la 28 Februaru 1876 st. v.

Emolumentele sunt:

1. Portiunea canonica constatatória din 26 jugere arátóre, 3 jugere fenatiu si 6000 ppendente de cástigatu.

2. Cuartiru naturalu.

3. Dela 140 familii din matera si filii câte 2 metrete de cucuruzu cu tuleu, din care a trei'a parte este a cantorelui.

4. Dela 140 familii câte o di de lucru.

5. Stol'a usuata de parochulu reposatu.

Doritorii de a ocupá acésta parochia, au a-si asterne concursule loru instruate in sensulu st. organicu § 13 si a dispositiuniloru provisor.e pentru regularea parochiiloru in archidioces'a din 1873 § 16 lit. 6 pâna la terminulu susu indicatu.

Alm'a in 31 Ianuariu 1876.

In contielegere cu comitetulu parochiale.

Ioanu Almasianu,

protopresbiteru.

(3—3)

Edictu.

Nicolae Sierbanu de religiunea gr. orientala din Sebesiulu de susu, paresindu cu necredintia pre legiuit'a sea muiere Eva nascuta Chiridonu de patru ani si jumetate, se citéza prin acestu edictu de a se infatisiá la subsemnatulu foru in terminu de unu anu si o di, cáci la din contra se va decide prodesulu matrimonialu sullevatu de numit'a muiere si in absenti'a lui.

Sibiiu 25 Ian. 1876.

Scaunulu protopr. gr. or. tract. II alu Sibiiului.

I. Popescu,

protopopu.

(3—3)

N. U. 39/1876.

Publicare de licitatie.

La 7 Martie 1876 st. n. séu 24 Februaru 1876 st. v. se va esecutá prin relicitatie verbale esarendarea muntelui de pasiunatu alu Orlatului „Stricatu” intr'o estindere de 1750 jugere pre tempulu de pasiune a aniloru 1876 si 1877 cu pretiulu strigárei dela 215 fl. v. a. in cancelari'a oficiale a Universitátií natiunei sasesci in Sibiiu in órele oficiali indatinate.

Doritorii de arenda au sa depuna inainte de licitare la mân'a comisiunei de licitatie vadiulu de 10% din pretiulu strigárei, care se va redá acelor'a ce nu cumpera arenda dupa terminarea licitatiunei; celui ce cumpera arenda i se va redá in se séu i se va socoti la sum'a arendeí numai dupa ce a depusu cautiunea conformu contractului.

Conditiiunile mai de aprópe ale arendeí se potu vedé si inainte de terminulu de licitatie in cancelari'a mai susu numita in órele oficiali indatinate.

Sibiiu in 10 Februaru n. 1876.

Dela Universitatea natiunei sasesci.

(3—3)

Vindiare de casa.

In piati'a mare in Sibiiu cas'a nr. 8 e de vendiare din mâna libera.

Informatiuni mai de aprópe dá proprietarés'a in aceeași casa.

(2—3)

Insciintiare.

Deschidendu-se in 1 Martiu a. c. in institutulu reg. de mositu din Sabiiu cursulu de instructiune pentru mósie, candidatele de mositu de nationalitatea româna si nemtiésca suntu prevocate a se insinuá pâna la terminulu indicatu la subserisulu spre a fi primite in cursu.

Sabiiu 1 Februaru 1876.

Dr. Lukacs Miculicz.

Profesoru ord. de mositu,

(4—4)